PRZEGLĄD PRASY Z. S. R. R.
I EMIGRACJI ROSYJSKIEJ

Dodatek do Nr. 64 Codziennego Biuletynu Wydziału Prasowego M. S. Z.

Warszawa, poniedziałek 18 marca 1929 r.

Z. S. R. R. A SPRAWY ZAGRANICZNE.

SYTUACJA POLITYCZNA W POLSCE.

Prawda 14.III w depeszach z Warszawy omawia uchwałę Senatu w sprawie funduszu dyspozycyjnego ministra wojny, traktując uchwałę tę jako votum nieufności Senatu dla Marszałka Piłsudskiego. W innej depeszy pismo omawia „rewelacje“ „Gazety Warszawskiej“ o „bezprawnych wydatkach, poczynionych przez rząd“ oraz oświadcza, że minister Czechowicz przez swoją dymisję zrzucił na rząd, jako na całość, odpowiedzialność za bezprawne wydatkowanie sum skarbowych.

Prawda 14.III w art. p. n. „Gra w parlamentaryzm“ oświadcza, iż „walka Piłsudskiego z parlamentem obostrzyła się znacznie“. Za dowody tego obostrzenia uznaje pismo przemówienie marsz. Piłsudskiego w Senacie i dymisję ministra Czechowicza. Skutkiem obostrzenia stosunków między rządem a Sejmem będzie — zdaniem pisma — wzmocnienie „tych grup w obozie piłsudczyków, które domagają się rozwiązania Sejmu“. Rozwiązanie to nie może łatwo nastąpić dlatego, iż sytuacja gospodarcza Polski pogarsza się z każdym dniem. Bankructwa poważnych firm dowodzą tego pogorszenia, liczba bezrobotnych rośnie, przed urzędem pośrednictwa pracy odbywają się demonstracje, wybory municypalne stwierdzają wzrost wpływów partji komunistycznej, nieprzejednana opozycja mniejszości narodowych nie była nigdy tak wyraźna, jak obecnie. Wobec tego „faszyści polscy“ muszą sobie zdawać sprawę z niebezpieczeństwa rozwiązania Sejmu, lecz pismo nie wątpi, iż marsz. Piłsudski „znajdzie sposób aby się wyzwolić tak lub inaczej z pod kontroli Sejmu“.

Izwiestja 14.III oświadczają w depszy z Warszawy (Bratina), iż Polska przechodzi przez okres obostrzenia się wewnętrznych stosunków politycznych.

Izwiestja 12.III w depeszy z Warszawy (Bratina) twierdzą, iż dymisja ministra Czechowicza spowodowała poważne rozdźwięki w „polskich kołach rządowych“.

PAŃSTWA BAŁTYCKIE A ZSRR.

Izwiestja 14.III twierdzą, że dziennikarz estoński Stauts, który ogłosił, jako ryski korespondent tallińskiego pisma „Postimes“, rewelacje o działalności komunistów na Łotwie, jest współpracownikiem prawicowych pism łotewskich, w których systematycznie ogłasza prowokacyjne notatki przeciwsowieckie, oraz agentem prowokatorem łotewskiej policji politycznej. Pismo łączy sprawę rewelacyj „Postimes“ ze sprawą zamówienia pocztowych pieczęci sowieckich u pewnego grawera w Tallinie, twierdząc, iż obydwie te sprawy dowodzą istnienia organizacji fałszerzy przeciwsowieckich w państwach bałtyckich.

Izwiestja 12.III oświadczają, iż prasa łotewska zmuszona jest uznać fakt fałszowania rewelacyj estońskiego pisma „Postimes“, lecz równocześnie usiłują pisma sowieckie zrzucić odpowiedzialność za ogłoszenie tych rewelacyj na pismo estońskie. Jest to tembardziej niesłuszne, iż prasa łotewska niejednokrotnie posługuje się przeciwsowieckiem kłamstwem, nie przebierając naogół w metodach, gdy chodzi o kampanję przeciwko ZSRR. Pismo atakuje rosyjskie ryskie pismo „Siegodnia“, oświadczając, iż gdyby wierzyć „Siegodnia“ można dojść do wniosku, iż Orłow, Sumarokow i fałszerze przeciwsowieccy w państwach bałtyckich należą do liczby sowieckich agentów.

NIEMCY A ZSRR.

Prawda 14.III oświadcza, iż policja berlińska ma zamiar ograniczyć się do wydalenia Orłowa i Sumarokowa z granic Niemiec, gdyż obawia się rewelacyj o stosunkach, które łączyły fałszerzy dokumentów sowieckich z policją niemiecką, gdyby doszło do procesu sądowego. W art. wst. pismo oświadcza, iż w Niemczech wolno fałszować dokumenty polityczne i sprzedawać je, mając zagwarantowaną zupełną bezkarność. Dowodzi tego sprawa białogwardyjskich fałszerzy, którzy prowadzili w Berlinie fabrykę fałszowanych dokumentów. Fabryka ta prosperowała w ciągu ośmiu lat i jedyną karą dla jej kierownika Orłowa

będzie wydalenie z Niemiec. Decyzja berlińskich władz policyjnych dowodzi istnienia ścisłego kontaktu między fałszerzami a policją niemiecką.

Izwiestja 14.III zarzucają berlińskiej policji obronę fałszerzy dokumentów sowieckich, oświadczając, iż opinja ZSRR będzie uważnie śledziła przebieg sprawy Orłowa.

Izwiestja 12.III omawiają, „oburzające dążenie policji berlińskiej do zatuszowania sprawy Orłowa". Dążenie to wytłumaczyć można, zdaniem pisma, jedynie przez tą okoliczność, iż fałszerze pozostawali przez długi szereg lat w stosunkach z policją berlińską, której zależy na zatajeniu prawdy.

SPRAWY WEWNĘTRZNE.

ŻYCIE PARTYJNE.

Prawda 9.III ogłasza uchwałę konferencji partyjnej w Leningradzie. Po wysłuchaniu sprawozdania C. K. partji konferencja stwierdziła, iż opozycja prawicowa zarzuca C. K. liczne błędy. Zarzuty te są pozbawione, zdaniem konferencji, wszelkiej podstawy i wytłumaczone być mogą tylko tem, iż opozycja prawicowa ogarnięta jest paniką, powstałą na tle jej drobnoburżuazyjnej socjalnej podstawy.

Prawda 9.III ogłasza powitalną depeszę leningradzkiej konferencji partyjnej do generalnego sekretarza partji Stalina. W depeszy tej konferencja stwierdziła, iż Stalin cieszy się zupełnem zaufaniem partji.

Izwiestja 12.III donoszą, że wydawnictwo państwowe ZSRR wydało, jako oddzielną broszurę, artykuł Jarosławskiego o Trockim. W artykule tym zarzucił Jarosławski Trockiemu pozostawanie na usługach kapitalizmu.

Prasa sowiecka z pierwszej połowy marca ogłasza liczne uchwały wieców robotniczych i prowincjonalnych organizacyj partyjnych, potępiające przeciwsowiecką akcję Trockiego poza granicami ZSRR.

Rul. 15.III donosi, że aresztowani trockiści Drejzer, Gajewski, Gryncze nko, Grünstejn, Naumow i inni, w liczbie 63, znajdują się w więzieniu tobolskiem. Ogłosili oni głodówkę na znak protestu przeciwko represjom, które spotkały zwolenników Trockiego w ZSRR. Wiadomość tę zaczerpnęło pismo z niemieckich pism „trockistowskich".

Wieczerniaja Moskwa 11.III donosi, że na leningradzkiej konferencji partyjnej w opozycji prawicowej przemawiał Ugarow, który oświadczył, iż prześladowania zwolenników odchylenia prawicowego uskuteczniane są przez C. K. partji wskutek ugody, zawartej między C. K. a trockistami. Pisma zaprzecza istnieniu tej ugody oraz oświadcza, iż opozycja prawicowa posiada do wyboru dwie ewentualności: podporządkowanie się bez zastrzeżeń władzom partyjnym lub utworzenie własnej frakcji, co pociągnęłoby w stosunku do prawicowców represje, tak samo jak w swoim czasie stosowano represje do trockistów.

SPRAWY NARODOWOŚCIOWE.

Orka 6.III omawia wyniki kampanji wyborczej do sowietów polskich na Białorusi, stwierdzając, iż w przeszłej kampanji wyborczej wzięło udział 50,6% ludności polskiej BSRR, obecnie zaś 66,3%. Jest to odsetek większy niż przeciętny stosunek udziału wyborców w wyborach do ogólnej liczby wyborców w BSRR, gdyż ten przeciętny stosunek stanowi 58,6%. Znacznie zwrosła aktywność kobiet w kampanji wyborczej. Znaczny wzrost udziału biedniacko-średniackiej warstwy ludności polskiej w wyborach jest wynikiem wzrostu świadomości klasowej tej warstwy. „Kułacy" usiłowali „wszelkiemi sposobami wleźć do sowietów", posługując się propagandą kontrrewolucyjną, strasząc ludność przybyciem wojsk polskich i posługując się agitacją kleru. Komuniści stanowią 6,9% ogólnej liczby członków sowietów polskich, członkowie ZMK — 8,1%. Jest to wynik gorszy niż w innych sowietach BSRR, gdzie komuniści stanowią przeciętnie 8,7% ogólnej liczby członków, członkowie ZMK — 8,6%. Pismo wyzywa do wzmocnienia pracy masowej na wsi i do zwrócenia szczególnej uwagi na antyreligijną kampanję i na walkę z „pozostałościami bloku narodowego".

NOTATKI I INFORMACJE.

RÓŻNE.

Prawda 14.III zarzuca rządowi Stanów Zjednoczonych popieranie powstania w Meksyku, oświadczając, iż powstańcy otrzymują od Stanów broń i amunicję.

Prasa sowiecka 12.III uwzględniła 12-tą rocznicę obalenia władzy carskiej, oświadczając, iż po zwycięstwie nad ustrojem kapitalistycznym partja komunistyczna pracuje nad zwycięstwem socjalizmu w Z. S. R. R. i zwycięstwem światowej rewolucji proletarjackiej.

Prasa sowiecka 12.III ogłosiła obszerne sprawozdania z międzynarodowego kongresu przeciwfaszystowskiego w Berlinie.

ARTYKUŁY NIEUWZGLĘDNIONE.

Nowoje Wremia 7.III. Tragedja prawosławnej Cerkwi w Polsce (o wypadkach w Żabczu).

Wozrożdenje 9.III. Polska a Rumunja (korespondencja z Warszawy). — Aresztowania na Wołyniu (o wypadkach w Żabczu).

Golos 10.III. Tragedja prawosławnej cerkwi (o wypadkach w Żabczu).

Siegodnia 12.III. Pismo metropolity przeciwko prof. Ohijence.

Siegodnia 13.III. Sprzedawcy orderów w Warszawie (korespondencja Dobrotina z Warszawy).

Zakł. Gr. Prac. Dr., S. z o. o., Nowy Świat 54, tel. 15-56 i 242-40.

Drukowane na prawach rękopisu.